

v redkih primerih učence za samostojno kakovostno učenje motivira tudi konflikt z učiteljem, lahko vendarle zaključimo, da *je za nemoten in učinkovit potek usvajanja načrtovanih učnih vsebin bistvena uspešna, to je nekonfliktna komunikacija med učiteljem in učenci.*

Nekonflikten odnos, ki pospešuje nemoten in učinkovit potek pedagoških dejavnosti, bi v grobem lahko opredelili kot *spoštljiv in sodelovalen odnos*. Učitelj lahko na (isto) učenčevo napako pri matematičnem izračunu odgovori npr. na naslednja dva kakovostno različna načina:

(7) »Ne! Narobe! Stokrat smo že to ponovili. A si res nisi sposoben zapomniti tako lahke operacije? Glej, da se snov končno naučiš do prihodnjega tedna!«

(7') »Odgovor je napačen. Te operacije še ne obvladaš. Ponovno boš vprašan naslednji teden – če želiš, lahko po uri skupaj ugotoviva, kaj točno ti še dela probleme.«

V obeh primerih učitelj neposredno izrazi nepravilnost odgovora, vendar pa lahko opazimo, da v primeru (7) to stori na način, ki učenca (pred vsemi ostalimi učenci) istočasno osebno degradira in potencialno demotivira. Poudarjeno izražanje nepravilnosti odgovora, posredne in neposredne reference na nesposobnost učenca in ukazovalni ton, ki meji na grožnjo, vse to izpostavlja/izgrajuje negativno javno podobo (integriteto) učenca. Napake, ki je sicer sestavni del učnega procesa, učitelj na ta način ne interpretira kot konstruktivno izhodišče za odpravljanje nepopolnega znanja, temveč jo učencu predstavi kot popoln neuspeh, kot dokaz njegove tudi siceršnje splošne nesposobnosti, kar mu lahko vnaprej vzame upanje in motiv za izboljšanje znanja. Odgovor (7'), prav nasprotno, napačen odgovor interpretira zgolj kot segment njegovega znanja, ki zaenkrat še ni obvladan do popolnosti. Usmerjen je torej k priznavanju siceršnjih učenčevih sposobnosti in znanja ter prepričanju, da mu tudi ta operacija kmalu ne bo več povzročala problemov. Še več, za razliko od odgovora (7), ki je zaničljiv in ukazovalen, izraža (7') sodelovalnost, kar v tem primeru pomeni tudi to, da ga učitelj priznava kot vrednega dodatnega truda. Tak odgovor kljub izkazanemu neznanju ohranja učenčevo (pozitivno) javno (samo) podobo in na ta način lahko prispeva k večji motiviranosti učenca za dopolnitev njegovega znanja.

Tudi nestrinjanje se torej da izraziti na nekonflikten način. Iz navedenega primera je razvidno, v kateri točki se kljub vsebinskim razlikam